

Jerzy Jarolim



Official Number	709892
Rank	<p>polski: st.szer.rtg/318 DMR/ brytyjski: LAC</p>
Date of birth	1924-04-26
Date of death	1994-05-20
Cemetery	Chorzów, Cmentarna - cmentarz parafii Św. Jadwigi Wsp. 50.288737, 18.948159
Grave	grób B7,22,4
Photo of grave	<p>A photograph of a dark, rectangular gravestone for Jerzy Jarolim. The stone is engraved with 'S.P.', 'Jerzy Jarolim', and the dates '+26.4.1925' and '+20.5.1994'. A small blue and white commemorative plaque is placed in front of the stone. The plaque features a red and white checkered logo and the text: 'NASZEMU KOLEDZE - NASZA PAMIĘĆ', 'Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP'.</p>
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
 Zdjęcie: Monika Pękalska

Informacja: Wojciech Zmyślony

Zdj. grobu: W. Grudniak

Biografia inżyniera Jerzego Jarolima, kombatanta II Wojny Światowej, zmarłego, po długiej i nieuleczalnej chorobie w dniu 20 V 1994.

Jerzy Jarolim urodził się 26 IV 1925 roku w Krakowie, jako drugi syn Leona i Janiny z d. Bargiel Jarolim. Ojciec był nauczycielem w III Gimnazjum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Tarnowie, którą to posadę otrzymał po ukończeniu studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim, wyd. Filozofii w Krakowie w 1927 roku. Jerzy w latach 1931-39 ukończył 6 klas szkoły podstawowej oraz 2 klasy gimnazjalnej.

20 VIII 1939 roku zgłosił się ochotniczo do służby w Komendzie Ochrony Przeciwlotniczej miasta Tarnowa mieszczącej się w budynku ss. Urszulanek, gdzie pełnił służbę wartowniczą.

Od godzin popołudniowych 6 IX 1939 roku na rozkaz władz wojskowych, jednostka ta, po zlikwidowaniu punktów obserwacyjnych i załadowaniu sprzętu wycofywała się na wchód (przez Dębicę - Rzeszów - Jarosław - Kamionkę Strumiłową - Brzeżany - Stanisławów - Nadworną - Tałusów/ Tatarów) do granicy węgierskiej na Przełęcz Jabłonowskiej, którą osiągnęła w późnych godzinach wieczornych 20 IX. W czasie tego odwrotu Jerzy wraz z kilkunastu junakami PW stanowił ochronę personelu i sprzętu. W dniu 21 IX 1939 około godziny 2 w nocy jednostka OPR Tarnów przekroczyła granicę węgierską i została przez władze węgierskie internowana w obozie Hidasnemeti k. Koszyc. Wśród internowanych znalazł się również Jerzy, chory na czerwonkę. W czerwcu 1940 roku Jerzy w kilkunastoosobowej grupie oficerów, podoficerów i szeregowych zbiegł z obozu internowanych. Była to tym razem udana ucieczka (po nieudanej pierwszej, jaka miała miejsce w styczniu 1940 roku). Grupa ta przez Jugosławię - Grecję - Turcję dotarła do Palestyny, gdzie Jerzy jako ochotnik wstąpił do Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich w dniu 3 XII 1940 r. Po przeszkoleniu wcielony do III dywizji SBSK (nr ew. 5611) i przewieziony do Tobruku w Libii bierze przez 7 miesięcy udział w obronie twierdzy obleganej przez armię niemiecką. Po wymianie w grudniu 1940 roku załogi polskiej na załogę brytyjską (Tobruk padł 23 IV 1942 roku) został przydzielony do Centrum Wyszkolenia Armii w Iraku jako instruktor na kursach samochodowych. 7 VII 1943 roku zostaje przeniesiony do Lotnictwa (nr ew. 709892), a po przeszkoleniu przydzielony do 318 dywizjonu rozpoznawczego jako radiooperator. Od kwietnia 1944 do maja 1945 brał czynny udział w walkach na froncie włoskim. W sierpniu 1946 został przeniesiony do wielkiej Brytanii. Po zdemobilizowaniu z RAF'u w stopniu kaprała 23 V 1947 roku powraca do Kraju w dniu 9 IV 1947 roku (zaświadczenie PUR Gdańsk nr 943575). Za działalność w latach wojny 1939-1945 został odznaczony dwukrotnie: Medalem Wojska oraz Medalem Lotniczym oraz War Medal Africa Star i Italy Star oraz w 1982 Medalem za Wojnę Obronną 39 (21 VIII 1982 nr 366-82-74 MW).

Od 1 lipca 1947 roku podjął pracę w Przedsiębiorstwie Budowlanym Polskiego Związku Byłych Więźniów Politycznych w Chorzowie, w którym pracował do sierpnia 1948 roku, na stanowisku pomocy technicznej kończąc jednocześnie gimnazjum wieczorowe dla pracujących. We wrześniu 1948 przeniósł się do

Krakowa, gdzie uczęszczał do Liceum Budowlanego przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Krakowie, jednocześnie pracując u inż. arch. Z. Pawlika i inż. R. Burzyńskiego jako pomoc techniczna a następnie technik budowlany. Dyplom technika uzyskał w 1951 roku. Od lutego 1951 do grudnia 1951 pracował w firmie Budowle Przemysłowe jako technik budowy i kierownik budowy. Od grudnia 1951 do przejścia na emeryturę w 1980 roku pracował w Biurze Studiów i Projektów Hutnictwa "Biprostal" w Krakowie na stanowisku starszego projektanta, jednocześnie studiując na wieczorowej szkole inżynierskiej, która ukończył uzyskując tytuł inżyniera.

Był obywatelem bezpartyjnym. Za działalność zawodową otrzymał odznaczenia "Budowniczy Nowej Huty" oraz "Budowniczy Huty im. Lenina".

Po sobie z życia prywatnego pozostawił ze związku małżeńskiego z Janiną Schabowską dwie córki - Beatę urodzoną w 1953 roku oraz Monikę urodzoną w 1957 roku. Córki te z kolei obdarzyły go - Beata - w związku małżeńskim z lekarzem ortopedą Stanisławem Majem dwiema wnuczkami - Olą i Natalią oraz wnukiem Wojtkiem. Natomiast Monika ze związku małżeńskiego z inż. budowy okrętów Jerzym Pękalskim - wnuczką Martą.

Biografię zmarłego Jerzego Jarolima opracował jego starszy brat Leon na podstawie:

Książeczki wojskowej Jerzego wydanej przez PKV Chorzów nr. 32-8166 seria A 21.04.1949

Zaświadczenie PUR Gdańsk nr 943575 dn. 9.06.1947

Zaświadczenia 318 Squadron RAF Coltishall 12.9.1946

Zaświadczenia ZBOWID nr 265226 z dn. 7.12.1976

Karty ewidencyjnej członka ZBOWID-u

Archiwum domowego